

40

پرسیار

له لایمن ئافرەتانه وه

وه لامیان له پیڤه مبهری خواوه

ئاماده کردنی : دایکی ریزدار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب : (٤٠) پرسیار له لایه ن ئافره تانه وه

وه لامیان له پیغه مبه‌ری خواوه ع.س.ع.

ئاماده کردنی: دایکی رێزدار

رێکخستنی: سالار عمر

نه خشه سازی ناوه وه: عبدالله خاکی

دیزاینی به‌رگ : محمد سیانی

نۆره و سالی چاپ: ١٤٤٣ کۆچی، ٢٠٢٢ زاینی، ٢٧٢١ کوردی

تیراژ: ١٠٠٠ دانه

به رهه مى: پرۆژهى ئاگا

ناونيشانى پرۆژهى ئاگا له تۆرە كۆمه لايه تيه كان

پرۆژهى ئاگا :: Aga project

پرۆژهى ئاگا :: Aga project

۰۷۵۰۷۱۴۷۰۳۷

۰۷۵۰ ۷۱۴۷۰۳۷

@aga_kteb

پیشکەشه به :

- دایک و باوکی خوشه ویستم، خوی گه وره بیانپاریزیت و بۆمیان بهیتیت.
- هاوسهر و منداله خوشه ویسته کاتم.
- مامۆستای خوشه ویستم دایکی (جهننه).
- هه موو ئافره تان، تایهت تهو ئافره تانه ی ژیان و کاتیان بۆ سه رخستی ته م دینه ده به خشن.
- هه موو ته وانه ی پیغه مبهری خوایان ﷺ خوشه ویت و گوپرا لی ده کهن.

پيشهكس:

بسم الله الرحمن الرحيم

له ژير ئەم فهريامشتهي خواي گه وه، كه ده فهريمويت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾^۱ واته: پييان بلي: فهريمانبهرداري خواي گه وه پاشان پيغه مبهري بن، خو ئه گه ر سه پيچي بكه ن و پشتي تيبكه ن ئه وه دلنيا بن خوا بي باوه پاني خو ش ناويت.

هه لسام به كو كرده وه و ئاماده كردني چل فهريمووده ي پيغه مبهري خوا ﷺ تا له م پيگه يه وه بزاني ن پيغه مبهري خوا ﷺ چ فهريمانتيكمان پي ده كات، تا ئيمه ش به پي توانا و گونجان فهريمانه كاني جي به جي بكه ين و گوپرايه لي پيغه مبهري كه مان بين ﷺ، تا نه كه وينه ژير باري هيج هه پره شه يه كي خواي گه وه.

داواكارم له خوداي گه وه له هه ر هه له و كه م و كو پيه ك بمانبوري ت و كو كرده وه و ئاماده كردني ئەم فهريمودانه شان بو بكا ته تو وشوو بو قيا مه تمان.... آمين

خوشكتان: دا يكي پيزدار ۲۰۲۲/۲/۱۶

سهره تا....

نیان - باوه^١ - وتنی: (لا اله الا الله) یه

﴿عن سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ عَنْ أَبِيهِ (رضي الله عنه) قَالَ: لَمَّا حَضَرَتْ أَبَا طَالِبٍ الْوَفَاءُ، جَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَوَجَدَ عِنْدَهُ أَبَا جَهْلٍ وَعَبْدَ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ بْنِ الْمُغِيرَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَا عَمَّ، قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، كَلِمَةً أَشْهَدُ لَكَ بِهَا عِنْدَ اللَّهِ). فَقَالَ أَبُو جَهْلٍ وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي أُمَيَّةَ: يَا أَبَا طَالِبٍ أَتَزْعَبُ عَنْ مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ؟ فَلَمْ يَزَلْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَغْرِضُهَا عَلَيْهِ وَيُعِيدُ لَهُ تِلْكَ الْمَقَالَةَ، حَتَّى قَالَ أَبُو طَالِبٍ آخِرَ مَا كَلَّمَهُمْ، هُوَ عَلَى مِلَّةِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ، وَأَبَى أَنْ يَقُولَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (أَمَا وَاللَّهِ لَا أَسْتَغْفِرُ لَكَ مَا لَمْ أَتِهِ عَنْكَ). فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: [مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَى قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ] [التوبة: ١١٣] وَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى فِي أَبِي طَالِبٍ فَقَالَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ [إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أُخْبِتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ] [القصص: ٥٦]﴾^١

واته: (سعيد) كورى (مسيب) له باوكيه وه بومان ده گيريتته وه ده لى: (ابو طالب) له سه ره مه رگدا بوو، پیغه مبهر ﷺ هات بو لای، بینى (ابو جهل) و (عبد الله) كورى (امية) كورى (مغيرة) له وین، پیغه مبهر ﷺ فه رمووى: (تهى مامه، بلى (لا اله الا الله)، ته وه وشه يه كه كه له لای خوا به وه شایه تیت بو ده ده م.

^١ - المحدث: البخاري | المصدر: صحيح البخاري | الصفحة أو الرقم: ٤٧٧٢ : خلاصة حكم المحدث: صحيح]
التخريج: أخرجه البخاري (٤٧٧٢)، ومسلم (٢٤)

(ابو جهل) و (عبد الله) كورى (ابو اميه) وتيان: ئەى (ابو طالب) ئايا له ئايىنى (عبد المطلب) لاده دهيت؟ پيغه مبهريش (صلى الله عليه وسلم) هه مان قسهى بۆ دووباره كرده وه، هه تا (ابو طالب) له دوا وتهى خويدا وتى: ئەو له سه ر ئايىنى (عبد المطلب) ه، پازى نه بوو بلى: (لا اله الا الله). پيغه مبهري ﷺ فەرمووی: (به لام سویند به خوا ئەگەر پێگرم لێنه کریت داواى لیخۆشبوونت بۆ ده كه م. هه ر بۆیه خواى گه و ره ئەم ئايه تهى ناردە خواره وه. (كه پيغه مبهري ئيانداران بۆيان نيه داواى لیخۆشبوون بۆ موشريكه كان بکه ن، باخزميشيان بن، دواى ئەوهى لیيان پوونبوو ئەو موشريكانه نيسته جيى دۆزه خن).

تيبينى: پيئمايى (هيدايت) دوو جۆره: يه كه م: به ماناي دروستكردى هيدايت له دلى مروفدا ته نها له ده ستى خوادايه.

دووهم: به ماناي ئامۆژگارى و پيئمايى ئەوه كارى پيغه مبهريان و چاكه خوازانه مه به ست له وشه ي (هيدايت) له فەرمووده كه دا ماناي يه كه مه.

بەشێ یەكەم: باوەر بوون

پرسیاری یەكەم: ئافره تان دە پرسن ئیسلام چیه؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ:

﴿الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتَحْجَّ الْبَيْتَ﴾^۱

واته: ئیسلام بریتییه له وهی که شایه تی بدهیت به وهی که هیچ په رستراویک نییه شایسته ی په رستن بیت جگه له خوا، وه به راستی (محمد ﷺ) پیغه مبهری خوایه و نوێره فره زه کان به ڕێک و پێکی بکهیت و زه کات بدهیت و پۆژووی مانگی په مه زان بگریت و هه جی مالی خوای گه وه ته نجام بدهیت.

پرسیاری دووهم: ئافره تان ده پرسن ئیمان (باوهر) چیه؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:

﴿أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ﴾^۱.

واته: ئیمان بریتیه له وهی که باوار بئیت به خوا و فرشته کانی و کتیه کانی و پیغه مبهره کانی و پوژی دواپی، وه باوهر بئیت به قه ده ر خیر و شه ری.

پرسیاری سییه م: ئافره تان ده پرسن: ئیحسان چیه؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:

﴿الْإِحْسَانِ. قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ﴾^۲.

واته: چاکه کاری بریتیه له وهی که خوا بپه رستیت وه کو ئه وهی که بیینیت وه ئه گهر تو خوا نه بینیت ئه و ئه و تو ده بینیت.

۱- المسلم

۲- المسلم

چل پرسیار له لایهن ئافره تانه وه وه لامیان له پیغه مبهری خوا وه ﷺ

پرسیاری چواره م: ئافره تان ده پرسن: شتی کمان پی بلی له باره ی ئیسلامه وه.

وه لامی پیغه مبهری خوا ﷺ: ﴿قُلْ: آمَنْتُ بِاللّٰهِ، فَاسْتَقِمَّ﴾^۱.

واته: بلی باوه رم هیناوه به خوا ئینجا ریگای راست بگهرو بهرده وام به له سه ری).

پرسیاری پینجه م: ئافره تان ده پرسن: مافی خوا چیه له سه ر بهنده کانی وه مافی بهنده کان چیه له سه ر خوا، ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خوا ﷺ: مافی خوا له سه ر بهنده کانی ئه وه یه که ﴿فَإِنَّ حَقَّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا﴾^۲.

واته: له راستیدا مافی خوا له سه ر بهنده کانی ئه وه یه که بیپه رستن و هیچ شتی که نه که ن به شه ریکی، وه مافی بهنده کان له سه ر خوا ئه وه یه که

﴿أَنْ لَا يُعَذِّبَهُمْ﴾^۳. واته:- (ئه وه یه که سزایان نه دات).

^۱ - المسلم

^۲ - الراوي: معاذ بن جبل | المحدث: محمد ابن عبد الوهاب | المصدر: الرسائل الشخصية | الصفحة أو الرقم: ٤٦ | خلاصة حكم المحدث: [التخريج البخاري (٢٨٥٦)، ومسلم (٣٠) باختلاف يسير

^۳ - البخاري

پرسیاری شه شه م: ئافره تان ده پرسن: هه رکه س به ئیمان وه بگه پێته وه بۆ
 لای خواو هیچ گومانێکی نه پێت ده چێته به هه شته وه ، ئه ی پیغه مبهری
 خدا ﷻ ؟

وه لامی پیغه مبهری خدا ﷻ:

﴿مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَعْلَمُ أَنْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾^۱.

واته: ئه وه ی مردوو ده یزانی و باوه ری وابوو که هیچ خوایه ک نییه جگه
 له (الله) ده چێته به هه شته وه.

تیبینی: ئه م جوړه فهرمودانه پێویستیان به ته واو که ره هیه له ئایه ت و
 فهرموده ی تر).

چل پرسیار له لایهن ئافره تانه وه وه لامیان له پیغه مبهری خوا وه ﷺ

پرسیاری ههفتهم: ئافره تان ده پرسن: ئه و کهسه ی پازی بیت به
پهروهردگاریتی خوا تامی باوهری چهشتووه ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿ذَاقْ طَعْمَ الْإِيمَانِ مَنْ رَضِيَ بِاللَّهِ رِبًّا،
وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا﴾^۱ واته: تامی باوهری چهشتووه؛ ئه و کهسه ی
پازی بیت به وه ی که خوا پهروهردگاری بیت، ئیسلام ئاینی بیت، محهمه د
ﷺ پیغه مبهری بیت.

پرسیاری ههشتهم: ئافره تان ده پرسن: مهرجی دامه زراوی باوهرد (ئیمان)
چییه ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ
وَالِدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾^۲. واته: کهستان باوهری دامه زراوی نییه ههتا
منی له منداله کانی و له باوک و دایکی و له هه موو خه لکیش خوشتر
نه ویت.

کهواته خوشه ویستی خواو هاوبهش بریار نه دان بوی پاشان
پیغه مبهره که ی له مهرجه سه ره کیه کانی باوهره (ئیمانه).

۱- أخرجه مسلم (۳۴) باختلاف يسير، والترمذي (۲۶۲۳)، وأحمد (۱۷۷۹) واللفظ لها

۲- الألباني صحيح الجامع | الصفحة أو الرقم ۷۵۸۲: خلاصة حكم المحدث: صحيح

بهشی دووهم: نوێژ و دهستنویژ :

بهشی دهستنویژ:

شیوهی دهستنویژی پیغه مبهر ﷺ

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ زَيْدِ ابْنِ عَاصِمٍ الْأَنْصَارِيِّ (رضي الله عنه) وَكَانَتْ لَهُ صُحْبَةٌ- قَالَ: قِيلَ لَهُ: تَوَضَّأْ لَنَا وَضُوءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ. فَدَعَا بِأَنَاءٍ فَأَكْفَأَ مِنْهَا عَلَى يَدَيْهِ فَعَسَلَهُمَا ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَغْرَجَهَا، فَمَضْمَضَ وَاسْتَنْشَقَ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، فَقَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَغْرَجَهَا، فَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَغْرَجَهَا، فَعَسَلَ يَدَيْهِ إِلَى الْمِرْفَقَيْنِ مَرَّتَيْنِ مَرَّتَيْنِ، ثُمَّ أَدْخَلَ يَدَهُ فَاسْتَغْرَجَهَا، فَمَسَحَ بِرَأْسِهِ فَأَقْبَلَ بِيَدَيْهِ وَأَذْبَرَ، ثُمَّ عَسَلَ رِجْلَيْهِ إِلَى الْكَفَّيْنِ، ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا كَانَ وَضُوءُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ^۱.

واته: عبداللهی کوری زید کوری عاصم الانصاری (خوای لی پازی بیت) که یه کیک بووه له هاوه لان ده لی: پی و ترا: دهستنویژیکمان بو بگره وه کو دهستنویژی پیغه مبهری خوا ﷺ ته ویش داوای کاسه یه کی [پر له ئاوی] کرد، لاریکرده وه به سهر دهستیداو سی جار دهسته کانی شورد، ئینجا دهستیکی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و سی جار ئاوی له ده مولوتی وهردا پاشان دهستی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و سی جار ده موچاوی شورد، ئینجا دهستی کرد به ئاوه که داو ده ری هینا و دوو جار دهسته کانی تا

^۱ - [بخاري الوضوء ۱۸۳]

ئه نیشکی شۆرد پاشان دهستی کرد به ئاوه که داو دهستی ته پری هینا به سه ریا، هه ردوو دهستی له پیشه وه داناو ده یبرد بۆ داو وه ده یهینایه وه بۆ پیشه وه، ئینجا هه ردوو قاچی شۆرد هه تا قوله پیی، پاشان وتی: ئابم شیویه بوو ده ستنویژی پیغه مبهری خوا ﷺ.

پرسیاری یه کهم : ئافره تان ده پرسن : خوی گه وه نوژی بی ده ست نوژ وه رده گریت، ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟
 وه لامی پیغه مبهری خوا ﷺ : - ﴿لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ بِغَيْرِ طَهْوٍ﴾ ..^١
 واته :- خوا نوژی بی ده ستنویژ وه رنا گریت.

پرسیاری دووهم : ئافره تان ده پرسن : چ شتیک گونا هه کان ده سپیته وه و پله مان پی به رز ده بیته وه ئه ی پیغه مبهی خوا ﷺ ؟
 وه لام له پیغه مبهری خوا ﷺ : ﴿...إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ...﴾ ..^٢

واته : به ته واوی ده ستنویژ گرتن با له کاتی ناره حه تیشییت .

واته : له کاتی سه رماو نه خو شی و شتی تر .

١- مسلم

٢- مسلم

پرسیاری سییه م: ئافره تان ده پرسن: گونا ه و تاوان له گه ل ئاوی ده ست

نوێژ ده پروات، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷻ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:

﴿إِذَا تَوَضَّأَ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ أَوْ: الْمُؤْمِنُ - فَغَسَلَ وَجْهَهُ، خَرَجَ مِنْ وَجْهِهِ كُلِّ خَطِيئَةٍ نَظَرَ إِلَيْهَا بِعَيْنَيْهِ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ يَدَيْهِ خَرَجَ مِنْ يَدَيْهِ كُلِّ خَطِيئَةٍ [كَانَ] بَطَلَتْهَا يَدَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. فَإِذَا غَسَلَ رِجْلَيْهِ خَرَجَتْ كُلُّ خَطِيئَةٍ مَسَّتْهَا رِجْلَاهُ مَعَ الْمَاءِ، أَوْ: مَعَ آخِرِ قَطْرِ الْمَاءِ. حَتَّى يَخْرُجَ نَقِيًّا مِنَ الذُّنُوبِ﴾^۱.

واته: ئه گهر بهنده ی موسلمان — یا ئیماندار — ده ست نوێژی گرت، ده موچاوی شۆرد، هه ر گونا هێک به چا و کردوو یه تی له گه ل ئاوه که دا، ده پروات، یا له گه ل دواتنۆکی ئاوه که دا، ئه گهر دهسته کانی شۆرد هه موو ئه و گونا هانه ی به دهستی کردوو یه تی له گه ل ئاوه که دا ده پروات، یا له گه ل دواتنۆکی ئاوه که دا ئه گهر قاچه کانی شۆرد ئه و گونا هانه ی به وقاچانه ی بو ی چوو له گه ل ئاوه که دا ده پروات یا له گه ل دواتنۆکی ئاوه که دا، هه تا پاک ده بیته وه له گونا ه.

پرسیاری چواره م: ئافره تان ده پرسن: گهر له کاتی دهستنوژی به شیکی

لاشه مان تهر نه بی نوژمان دروسته ئهی پیغه مبهری خوا وه ﷺ؟

وه لام له کرده وهی پیغه مبهری خوا وه ﷺ:-

عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ أَخْبَرَنِي عُمَرُ ابْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَجُلًا تَوَضَّأَ، فَتَرَكَ مَوْضِعَ طَفْرِ عَلَى قَدَمِهِ، فَأَبْصَرَهُ النَّبِيُّ ﷺ فَقَالَ (ارْجِعْ فَأَحْسِنْ وُضُوءَكَ). فَرَجَعَ، ثُمَّ صَلَّى^۱.

واته: (جابر) (خوای لی پازی بیّت) ده لئ عومه ری کوری خطاب (خوای لی پازی بیّت) ئاگاداری کردم پیاویک دهستنوژی ده گرت، به نه ندازه ی نینوکیکی له سه ر قاچی نه شوورد بوو، پیغه مبه ر ﷺ چاوی پیی کهوت پیی فهرموو (بگه پیره وه دهستنوژه کهت به باشی بگره) (گه پرایه وه و دوایی نوژی کرد).

^۱ - [بخاري الصلاة في ثياب، الصلاة في الخفان ۳۸۰]

پرسیاری پینجه م: ئافره تان ده پرسن: به هوی دهستوویره وه له قیامه تدا

شیوه مان چۆنه، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷻ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:-

﴿أَنْتُمْ الْغُرُّ الْمَحْجُلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، مِنْ إِسْبَاغِ الْوُضُوءِ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ فَلْيُطِلْ غُرَّتَهُ وَتَحْجِلْهُ﴾^۱.

واته: ئیوه له پوژی قیامه تدا ناوچاو جوان و دهست و پێ سپین به هوی دهستوویر گرتنه وه، هه رکه سیک له ئیوه دهتوانی بازیا تر ناوچاوی جوان بکات و دهستوپی سبی بکات.

^۱ - [بخاري الوضوء ۱۳۶].

پرسیاری شه شه م: ئافره تان ده پرسن: کاتی جوان ده ستنویژمان گرت،

ئایا پاداشتی چیمان بۆ ههیه ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ :-

﴿مَنْ آمَنَ الْوُضوءَ كَمَا أَمَرَهُ اللَّهُ [تَعَالَى]، فَالْصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَاتُ كَقَارَاتٍ لِمَا يَنْهَوْنَ﴾^۱.

واته :- هه ركه س به ته واوی ده ستنویژه كه ی بگریت، وه كو خوی گه و ره
فه رمانی پیکردوو، ئه وا نویژه فه رزه کان ده بنه هوی سپینه وه ی
گونه هه کانی نیوانیان.

پرسیاری حه فته م: ئافره تان ده پرسن: ئایا ئاو زۆر به کار به ینین بۆ ده ست

نویژگرتن، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟

وه لام له کرداری پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ:

كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَوَضَّأُ بِالْمُدِّ، وَيَنْتَسِلُ بِالصَّاعِ، إِلَى خَمْسَةِ أَمْدَادٍ﴾^۲.

واته: انس (خوای لی رازی بیّت) ده لی: پیغه مبهری ﷺ به مشتیک (مد) ئاو

ده ستنویژی ده گرت به مه نیک (صاع) یک هه تا پینج مشت خو ی ده شور د.^۳

^۱ - مسلم

^۲ - [بخاري الوضوء بالمد ۱۹۸]

^۳ - مشت (مد) بریتیه له شه شپالویه ک دریزی لایه کی ۹/۲ سم بیّت مه ن (صاع): بریتیه له جوار (مد)

۲- بهشی نوێژ :

چۆنیتی نوێژی پیغه مبهر ﷺ

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) قَالَ: رَمَقْتُ الصَّلَاةَ مَعَ مُحَمَّدٍ ﷺ فَوَجَدْتُ قِيَامَهُ، فَرَكْعَتَهُ، فَأَعْتَدَ الْبَعْدَ زُكُوعِهِ، فَسَجَدَتْهُ، فَجَلَسَتْهُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ، فَسَجَدَتْهُ، فَجَلَسَتْهُ مَا بَيْنَ التَّسْلِيمِ وَالْإِنْصِرَافِ، قَرِيبًا مِنَ السَّوَاءِ^۱.

واته: (براء) کۆپی (عازب) (خوای لی پازی بیت) دهلی: سه رنجی نوێژی موحه مه دم ﷺ دا وه ستانه کهیم دی، پکوعه کهیم دی، هه لسانه وهی دوای پکوعم دی، سوجه کهی، دانیشتنی نیوان سوجه کان، سوجه کهی تریش، دانیشتنی نیوان سه لام دانه وه و پویشتنی هه موویان نزیک بوون له یه که وه.

^۱ - [بخاری / صفة الصلاة / ۷۵۹]

پرسیاری یه که م: ئافره تان ده پرسن: ئایه وه لامی بانگیتر بدهینه وه خودا؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ:-

﴿إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا. ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَبْغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ عَلَيْهِ الشَّفَاعَةُ﴾^۱.

واته: ئه گهر گویتان له بانگیتر بوو ئه وچی ده لیت ئیوهش وابلین ئینجا سلاوات له سهر من بدهن چونکه ئه وهی سلاوات له سهر من بدات خوای گه وره ده جار سلاواتی له سهر ده دات ئینجا داوای پله و پایه ی به رزم بو بکه ن له خوا ئه و پله به رزه پله یه که له به هه شتا ده ست کهس ناکه ویت یه ک به نده له به نده کانی خوا نه بییت داوا کارم ئه و که سه ش من بم ئه وهی داوای وه سیله م له خوا بو بکات شیاری شه فاعه تم ده بییت.

پرسیاری دووهم: ئافره تان ده پرسن: خیری وه لامدانه وهی بانگ چیه

ئه ی پیغه مبهری خودا ﷻ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:

﴿إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ قَلْبِهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ!﴾

واته: ئه گهر بانگیژ گوتی (الله اکبر) یه کیکتان گوتی (الله اکبر الله اکبر) ئینجا گوتی (اشهد ان لا اله الا الله) ئه ویش گوتی (اشهد ان لا اله الا الله)، دواتر گوتی (اشهد ان محمداً رسول الله)، ئه ویش گوتی (اشهد ان محمداً رسول الله) ئینجا گوتی (حی علی الصلاة) ئه ویش گوتی (لا حول ولا قوة الا بالله) ئینجا گوتی (حی علی الفلاح) ئه ویش گوتی (لا حول ولا قوة الا بالله) ئینجا گوتی (الله اکبر الله اکبر) ئه ویش گوتی (الله اکبر الله اکبر) ئینجا گوتی (لا اله الا الله) ئه ویش گوتی (لا اله الا الله)، له دلیه وه وتبیتی ده چیته به ههشت.

پرسیاری سییه م: ئافره تان ده پرسن: ئایا پینج نویژه که که فاره تن بو
 گوناھی نیتوانیان ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خوا ﷺ:-

﴿الصَّلَاةُ الْخَمْسُ، وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ، كَفَّارَةٌ لِّمَا بَيْنَهُنَّ مَا لَمْ تُغَسَّ الْكَبَائِرُ﴾. وَفِي
 الرواية: (وَرَمَضَانُ إِلَى رَمَضَانَ مُكَفِّرَاتٌ لِّمَا بَيْنَهُنَّ مَا اجْتُنِبَتِ الْكَبَائِرُ)^۱.

واته: پینج نویژه که وه جومعه بو جومعه که فاره تن بو نیتوانه کانیان، به و
 مه رجه ی گوناھی گه وه نه کرابی .

پرسیاری چواره م: ئافره تان ده پرسن: مرووف به چ شتیک ده چیته
 به هه شت، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ:- ﴿مَنْ صَلَّى الْبُرْدَيْنِ دَخَلَ الْجَنَّةَ﴾^۲.

واته: هه رکه س دوو نویژی فینکی [واته به یانی و عه سر بکات] ده چیته
 به هه شته وه.

۱- مسلم

۲- [بخاري / مواقيت الصلاة / ۵۴۸]

پرسىارى پينجه م: ئافره تان ده پرسن : چاكترين كار چيه بيكه ين ئه ي
پيغه مبهري خودا ﷻ ؟

وه لامى پيغه مبهري خودا ﷻ: ﴿صَلِّ الصَّلَاةَ لَوْفِتَا﴾^۱

واته: نويز له كاتى خويدا بكه.

پرسىارى شه شه م: ئافره تان ده پرسن: گهر نويزمان بير چوو يان له خه و
جيماين و خه بهرمان نه بويه وه و كاتى نويزه كه به سه رچوو، چي بكه ين ئه ي
پيغه مبهري خودا ﷻ ؟

وه لامى پيغه مبهري خودا ﷻ: ﴿لَا تَهْ لَيْسَ فِي النَّوْمِ تَقْرِطٌ، إِنَّمَا التَّقْرِطُ عَلَى مَنْ
لَمْ يُصَلِّ الصَّلَاةَ حَتَّى يَجِيءَ وَقْتُ الصَّلَاةِ الْآخَرَى، فَمَنْ فَعَلَ ذَلِكَ فَلْيُصَلِّهَا حِينَ يَنْتَبِهْ
لَهَا، فَإِذَا كَانَ الْغَدُ فَلْيُصَلِّهَا عِنْدَ وَقْتِهَا﴾^۲.

واته: ئاگادار بن خه وتن نابيته كه منته رخه مي، به لكو كه منته رخه مي ئه وه يه:
كه سيك نويزيك نه كات هه تا كاتى نويزيكتر ديت، هه ركه س وايكرد با
هه ركاتى بيرى كه وته وه نويزه كه بكات ئه گهر كه وته وه سبه ينى. با
له كاته كه ي خويدا بيكات.

^۱ - مسلم

^۲ - مسلم

پرسیاری حهفته م: ئافره تان ده پرسن: چی ده بیت له کاتی نوێژدا چاومان بهرز بکهینه وه، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿لَيْتُهُنَّ أَقْوَامٌ عَنْ رَفْعِهِمْ أَبْصَارُهُمْ عِنْدَ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ إِلَى السَّمَاءِ، أَوْ لَتُحْطَمَنَّ أَبْصَارُهُمْ﴾^۱.

واته: ئه وه خه لکانه یان ده بی وازی بن له چاو بهرز کردنه وه بو ئاسمان له کاتی دوعا کردنی نوێژدا، یان چاویان ده فریتریت (واته کوێرده بن).

پرسیاری هه شته م: ئافره تان ده پرسن: باویشک دان له نوێژدا چی تیدایه، ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ: - ﴿إِذَا تَتَلَوَبَّ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ فَلْيُكْظَمْ مَا اسْتَطَاعَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ يَدْخُلُ﴾. وفي الرواية: (فلمسك بيده على فيه، فإن الشيطان يَدْخُلُ)^۲.

واته: ئه گهر یه کیکتان له نوێژدا باویشکیدا باچه نده ده توانی خوی بگریت و ده می داخات، چونکه شهیتان ده چیته ناوده می (له ریوایه تیکدا) (با دهستی بگریت به سهرده میدا چونکه شهیتان ده چیته ناوده می)

^۱ - [اقتران الثیرین / بخاری / ۲۲۳۳ ب ۶ل ۲۱۱].

^۲ - مسلم

پرسیاری نۆیه م: ئافره تان ده پرسن: له کاتی نوێژکردندا ئه گهر گومانمان
بۆ دروستبوو سێ یان چوار پکاتمان کردووه، چی بکهین ئه ی پیغه مبهری
خودا ﷻ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ:

﴿إِذَا شَكَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ، فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا، فَلْيُطْرَحِ الشَّكُّ وَلْيُنِ عَلَى
مَا اسْتَيْقَنَ، ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلِّمَ، فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا شَفَعْنَ لَهُ صَلَاتَهُ،
وَإِنْ كَانَ صَلَّى إِثْمَامًا لِأَرْبَعٍ كَانَتْ تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ﴾^۱.

واته: ئه گهر یه کیکتان له نوێژه کهیدا گومانی بۆ دروست بوو، نه یزانی ئایا
سێ پکاتی کردووه یان چوار، با گومانه که فرییدات و لای کهمی
هه لبرێریت، چونکه دنیایه لی [ئینجا پکاته که ی تریش ته واو بکاتو]
دوایی پیش سه لام دانه وه دوو سوجه بیات، ئه گهر پینج پکاتیشی
کردییت [له گه ل پینجه مدا ده بیته جووت و سوننه تیکی بۆ داده نریت]
ئه گهر چواره که شی ته واو کردییت ئه و ملی به شه یتان که چ کردووه).

پرسیاری دهیه م: ئافره تان ده پرسن: ئایه له کاتی ئه نجامدانی نوێژدا ههست بهشتیک بکریت، چی بکریت باشه ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿لَا يَنْفَتِلُ أَوْ لَا يَنْصَرِفُ حَتَّى يَسْمَعَ صَوْتًا أَوْ يَجِدَ رِيحًا﴾^۱.

واته: با نوێژه که ی نه بری تا دهنگیک ده بیستی، یان بونی بایه ک ده کات.

پرسیاری یازدهیه م: ئافره تان ده پرسن: گهر که سیک نوێژ نه کات چ حوکمیکی ههیه ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ:

﴿لَنْ يَنْ الرَّجُلَ وَيَنْ الشَّرْكَ وَالْكَفْرَ تَرَكَ الصَّلَاةَ﴾^۲.

واته: له نیوان مرووف و هاوهل بو خوا بریاردان و کوفردا نوێژ نه کردنه.

که واته: نوێژ کۆله گهی دینه و له هیج کات و ساتیک و بارودوخی کدا نا کرئ وازی لیهینریت.

^۱ - رواه البخاري.

^۲ - المسم

بهشی سییهم :

خۆشۆردن و غوسل ده رکردن :

پرسیاری یه کهم: ئافره تان ده پرسن : خۆشۆردن که ی واجب ده بییت ئه ی پیغه مبهری خودا ﷻ ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷻ: ﴿إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شُعْبَيْهِ الْأُزْبَعِ، وَمَسَّ الْخِثَانُ الْخِثَانُ، فَقَدْ وَجَبَ الْغُسْلُ﴾.^۱

واته: ئه گهر له نیوان ههردوو قاچی و ههردوو رانیا دانیشته، خهته نه کراوی ئه م بهر خهته نه کراوی ئه و کهوت، ئه و خۆشۆردن واجب ده بییت.

^۱ [اقتران النیرین بخاری ۱۷۶۵/۷]

پرسیاری دووهم: ئافره تان ده پرسن: چۆن له لهش گرانی خۆمان بشۆرین
تهی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لام له کرده وهی پیغه مبهری خوا ﷺ: ﴿كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنْ
الْجَنَابَةِ غَسَلَ يَدَيْهِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اغْتَسَلَ، ثُمَّ يَحْلِلُ يَدَيْهِ شَعْرَهُ، حَتَّى
إِذَا ظَنَّ أَنَّهُ قَدْ أَرَوَى بَشَرَتَهُ، أَقَاضَ عَلَيْهِ الْمَاءَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ غَسَلَ سَائِرَ جَسَدِهِ﴾^۱

واته: عائیشه (خوا لئی رازی بی) ده لی: پیغه مبهری ﷺ کاتیک خوی
شۆرد بایه له لهش گرانی، (سه رهتا) ههردوو دهستی دهشۆرد، پاشان
دهستنوێژی دهگرت، وهك چۆن دهستنوێژی دهگرت بۆ نوێژ، پاشان خوی
دهشۆرد، ئنجا دهستی دهخستنه نیو پرچی تا دلیا دهبوو پیسته کهی ته پر
بووه، دواپی سی جارێ ئاوی پێداده کرد، پاشان ههموو لاشهی دهشۆرد.

^۱ - رواه البخاري.

پرسىارى چوارەم : ئافرەتان دەپرسن : خوشۆردنى ژن و پياو له يهك

دەفردا، دروسته ئه ي پيغه مبهري خوا ﷺ ؟

وه لام له كرده وه ي پيغه مبهري خوا ﷺ :

﴿كُنْتُ أَعْتَسِلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ إِثَاءِ وَاحِدٍ بَيْنِي وَبَيْنَهُ، فَيَبَادِرُنِي، حَتَّى أَقُولَ:
دَعْ لِي دَعْ لِي، قَالَتْ: وَهَذَا جُبْنَانٌ﴾^۱.

واته:- من و پيغه مبهري خوا ﷺ له يهك دەفردا خۆمان دەشۆرد، ئه وه
دەستپيشخهري دەكرد، منيش دەموت: داينى بۆ من، داينى بۆ من دهلى:
ههردووكان له شان گرانبوو.

^۱ - [بخاري الغسل هل يدخل الجنب يده في الاناء ۲۶۰]

پرسیاری پینجه م: ئافره تان ده پرسن: ببری ئه و ئاوه ی له شگران خوی پی
ده شوات چه نده؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ:

«عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَا وَأَخُوهَا
مِنَ الرِّضَاعَةِ، فَسَأَلَهَا عَنْ غُسْلِ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْجَنَابَةِ؟ فَدَعَتْ لِإِنَاءٍ قَدْرِ الصَّاعِ،
فَاغْتَسَلْتُ، وَبَيَّنَّا وَبَيْنَهَا سِتْرٌ، وَأَفْرَعْتُ عَلَى رَأْسِهَا ثَلَاثًا، قَالَ: وَكَانَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ ﷺ
يَأْخُذْنَ مِنْ رُغُوسِهِنَّ حَتَّى تَكُونَ كَالْوُفْرِ»^۱

واته: ئه بو سه له ی کوری عبدالرحمن ده لی: چوین بو لای عائشه (خوای
لی رازی بیت) له گه ل برا شیریه کهیدا، له باره ی خوشوردنی پیغه مبهری
خواوه ﷺ له له شگرانی لی پرسى؟ داوای قاپیکی کرد به ئه ندازه ی
(مه نیک) ده بوو، خوی پی شورد، له نیوان ئیمه و عائشه دا په رده یه ک هه بوو،
سى جار ئاوی کرد به سه ریا وتی: هاوسه ره کانی پیغه مبهر ﷺ قزیان
ده ببری تاده گاته ئاستی گویچکه یان).

پرسىارى شه شههه: ئافره تان ده پرسن: ئه گهر ئافره ت له خه ويا شتيك
بييني كه پياو ده بييني ئايه خوشوردنى له سهر واجب ده بيت ئه
پيغه مبهري خوا ﷺ؟

وه لامى پيغه مبهري خوا ﷺ:-

﴿عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ أَبِي طَلْحَةَ عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رضي الله عنه) قَالَ جَاءَتْ أُمُّ سَلِيمَ -
وَهِيَ جَدَّةُ إِسْحَاقَ - إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) فَقَالَتْ لَهُ وَعَائِشَةُ عِنْدَهُ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ الْمَرْأَةُ تَرَى مَا يَرَى الرَّجُلُ فِي الْمَتَامِ، فَتَرَى مِنْ نَفْسِهَا مَا يَرَى الرَّجُلُ مِنْ
نَفْسِهِ؟ فَقَالَتْ عَائِشَةُ: يَا أُمُّ سَلِيمَ، فَصَحَّتِ النِّسَاءُ تَرِثُ يَمِينِكَ. فَقَالَ لِعَائِشَةَ: (بَلْ
أَنْتِ فَتَرِثُ يَمِينِكَ، نَعَمْ فَلْتَغْتَسِلْ يَا أُمُّ سَلِيمَ إِذَا رَأَتْ ذَلِكَ)¹.

واته:- له إسحاقى كورى ابي طالبه وه له (انس) ه وه (خوای لى پازى
بيت) ده لى: (ئوم سليم) كه نه نكى إسحاق بوو - هاته خزمهت پيغه مبهري
ﷺ عائشه ش له وى بوو، وتى: ئه وى پيغه مبهري خوا ﷺ زن، ئه وه وى
پياويك له خه ودا ده بييني ئه وى ده بييني، پياو چى له خويدا ده بييني
ئه وى ده بييني؟ [ئاي خوشوردنى له سهره؟] عائشه (خوای لى پازى بيت)
وتى: هه وى ده ست بكهيت به كه نوى خاليدا ئه وى (ام سليم) ئاپرووى
ژنانت برد، پيغه مبهري ﷺ به (عائشه) وى فهرموو: توده ست بكهيت
به كه نووى خاليدا، به لى ئه وى (ام سليم) با خوى بشورى ئه گهر ئه وه وى
دى [له خه ويا].

¹- |المحدث: مسلم | المصدر: صحيح مسلم | الصفحة أو الرقم: ۳۱۰: خلاصة حكم المحدث: صحيح

پرسیاری حه فته م: ئافره تان ده پرسن: گهر ئاومان دهست نه کهوت چۆن نوێژ و عیباده ته کانی تر بکهین ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿عَنْ شَقِيقٍ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا مَعَ عَبْدِ اللَّهِ وَأَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ، أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ رَجُلًا أَجْنَبَ فَلَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا، كَيْفَ يَصْنَعُ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَا يَتَيْمَّمُ وَإِنْ لَمْ يَجِدِ الْمَاءَ شَهْرًا، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: فَكَيْفَ يَهْدِيهِ الْآيَةُ فِي سُورَةِ الْمَائِدَةِ: [فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا]. فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: لَوْ رُحِصَ لَهُمْ فِي هَذِهِ الْآيَةِ لِأَوْشَكَ إِذَا بَرَدَ عَلَيْهِمُ الْمَاءُ أَنْ يَتَيْمَّمُوا بِالصَّعِيدِ فَقَالَ أَبُو مُوسَى لِعَبْدِ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْ قَوْلَ عَمَّارٍ بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي حَاجَةٍ، فَأَجْتَبْتُ، فَلَمْ أَجِدِ الْمَاءَ، فَتَمَرَّغْتُ فِي الصَّعِيدِ كَمَا تَمَرَّغُ الدَّابَّةُ، ثُمَّ أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: (إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَقُولَ بِيَدَيْكَ هَكَذَا). ثُمَّ ضَرَبَ بِيَدَيْهِ الْأَرْضَ ضَرْبَةً وَاحِدَةً، ثُمَّ مَسَحَ الشِّمَالِ عَلَى الْيَمِينِ، وَظَاهَرَ كَفَّيْهِ وَوَجْهَهُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: أَوْلَمْ تَرَ عَمْرٌ لَمْ يَقْنَعْ بِقَوْلِ عَمَّارٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)؟ ۱﴾

واته: شقیق ده لێ: من له گه ل (عبدالله) و (ابوموسی) (خوا ی لێ رازی بی) دانیشتبووین، (ابوموسی) وتی: ئه ی باوکی (عبدالرحمن): ئایا ئه گهر پیاویک له شی گرانوو و تا مانگی ئاوی دهست نه کهوت، چۆن نوێژ بکات؟ (عبدالله) وتی: ته یه موم ناکات بامانگی ئاوی دهست نه کهوئ، (ابوموسی) وتی: ئه ی چی ده کهیت له گه ل ئه م ئایه ته ی سووره تی (المائده): [ئه گهر ئاویان دهست نه کهوت با به خۆلێکی پاک

تەيه موم بکهن] (عبدالله) وتی: ئەگەر ئەو مۆلەتەیان بدریتى که لەم
 ئایەتەدا هاتوو، لەوانەیه کاتی ئاویش ساردییت بەخۆل تەيه موم بکهن،
 (ابوموسی) بە (عبدالله) ی وت: ئایا ئەم قسە ی عەمەارت نەبیستوو ه که
 دەلی: پيغه مبهري خوا ﷺ بۆ کارێک ناردمی، تووشی لەشگرانی بووم،
 ئاوم دەست نەکهوت، منیش خۆم لەخۆلدا گەوزان وه کو ولاغ، ئینجا
 هاتم بۆ خزمەت پيغه مبهري ﷺ بۆم گیرایه وه، فەرموی: (بەلکو ئەوه ندهت
 بەس بوو که بەدەسته کانت ئاوا بکهیت) دەستی دا بەزەویدا یهك جار
 [هینای بەدەموچاویدا] پاشان دەستی چه پی هینا بەدەست و قۆلی راستیا
 (عبدالله) ئایا نەتدی عومەر متانە ی بەقسە که ی عەمەار نەبوو؟.

بهشی چوارهم :

نه خووشیه کانی ئافرهت

﴿عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ الْيَهُودَ كَانُوا إِذَا حَاصَتِ الْمَرْأَةُ فِيهِمْ لَمْ يُؤْكَلُوهَا، وَلَمْ يَجْمَعُوهُمْ فِي الْبُيُوتِ، فَسَأَلَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ النَّبِيَّ ﷺ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: [وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَى فَأَعْرِضُوا لِلنِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ] إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (اضْمَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا التِّكَاحَ). فَبَلَغَ ذَلِكَ الْيَهُودَ فَقَالُوا: مَا يُرِيدُ هَذَا الرَّجُلُ أَنْ يَدْعَ مِنْ أَمْرِنَا شَيْئًا إِلَّا خَالَفَنَا فِيهِ. فَجَاءَ أُسَيْدُ بْنُ حُضَيْرٍ وَعَبَادُ بْنُ بِشْرٍ فَقَالَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الْيَهُودَ تَقُولُ كَذَا وَكَذَا، فَلَا نُجَامِعُهُمْ؟ فَتَغَيَّرَ وَجْهُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حَتَّى طَلَنَّا أَنْ قَدْ وَجَدَ عَلَيْهِمَا، فَخَرَجَا، فَاسْتَقْبَلَهُمَا هَدِيَّةٌ مِنْ لَبَنٍ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَرْسَلَ فِي أَقَارِمِهَا فَسَقَاهُمَا، فَعَرَفَا أَنْ لَمْ يَجِدْ عَلَيْهِمَا﴾^۱

واته:- (انس) (خوای لی رازی بیت) دهلی: جوله که کان ئه گهر ئافره تیان بکه وتایه ته بینوژی، نانیان له گهل نه ده خوارد، له مالدا له گه لیا دانه ده نیشن، هاوه لان له پیغه مبهریان ﷺ پرسی له وباره یه وه، ئه م ئایه ته هاته خواره وه له سه ری [پرسپارت لیده کهن له باره ی بینوژی وه بلی ئه وه تازاره له وکاته دا له ئافره ته کان نزیک مه که ون] تا کۆتایی ئایه ته که. پیغه مبهر ﷺ فه رمووی: (هه موو شتیکی له گه لدا بکه ن جگه له سه رجیی، ئه وه وه وه له گه یشته به جوله که کان، وتیان: ئه م پیاوه ده یه وی هه رچی

کاری ئیمه ههیه پیچه وانه که ی بکات، (اسید) کوری (حزیر) و (عباد) کوری (بشر) هاتن وتیان: ئه ی پیغه مبهری خوا جوله که کان ئاوا و ئاوا ده لێن: ئایا سهر جییان له گه لدا نه که یین؟ پهنگی پیغه مبهری خوا ﷺ ئه وه نده گۆرا هه تا واگومانمان برد که پیغه مبهر ﷺ لێیان تووره بوو ییت، پویشتنه ده ره وه، گه یشتن به قاپی شیر که به دیاری بو پیغه مبهری خوا ﷺ هاتبوو، ئه ویش ناردی به دوایاندا، له وشیره به شیدان خواردیان وه، به وه دا زانیان که پیغه مبهر ﷺ تووره نییه لێیان.

پرسیاری یه که م: ئافره تان ده پرسن: چون له چه یز و له شگرانی خومان

پاک بکه ی نه وه ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ؟

وه لامی پیغه مبهری خودا ﷺ: ﴿تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاءَهَا وَسِدْرَتَهَا فَتَطْهَرُ فَتُحْسِنُ الطُّهْرَ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَذْلُكُهُ دَلْكَاً شَدِيداً حَتَّى تَبْلُغَ شُؤْنَ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ فَرْصَةً مُمَسَّكَةً فَتَطْهَرُ بِهَا﴾. فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: وَكَيْفَ أَتَطْهَرُ بِهَا؟ فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، تَطْهَرِينَ بِهَا^۱. واته: یه کیکتان ئاوا هه لده گریت له گه ل سیدرا [گه لای داریکه له باتی صابون به کاریان هیناوه] به باشی خوی پاک ده کاته وه، ئینجا ئاوا ده کات به سهریا به توندی دهستی لیده خات هه تا ئاوا ده گاته پیستی سهری، پاشان ئاوی تر ده کا به سهریا، ئینجا پارچه لۆکه یه که هه لده گریت و خوی پی پاک ده کاته وه.

پرسیاری دووهم: ئافره تان ده پرسن : له کاتی چه یزدا ده توانین سه ری

پیاوه کانمان بشۆرین ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ :

﴿إِنْ كُنْتُ لَأَدْخُلُ الْبَيْتَ لِلْحَاجَةِ، وَالْمَرِيضُ فِيهِ، فَمَا أَسْأَلُ عَنْهُ إِلَّا وَأَنَا مَارَةٌ. وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَيَدْخُلُ عَلَيَّ رَأْسُهُ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ، فَأَرْجُلُهُ. وَكَأَنَّ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ، إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا﴾.^۱

واته: عائشه (خوای لی پازی بیت) ده لی: هه ر کاتی بو پیوستیه ک ده چومه ژووره وه نه خوشیکی لیبوایه، (هه والم نه ده پرسى مه گه ر به ده م ریگه وه که تیده په پریم، جاری واهه بو وه پیغه مبهری خوا ﷺ سه ری ده هینا ژووره وه بۆم خوی له مزگه وته که دابوو، منیش سه ریم شانه ده کرد، پیغه مبه ر ﷺ له کاتی (اعتکاف) دا مه گه ر بو پیوستیه ک ئه گینا نه ده هاته ماله وه.

^۱-[بخاري الاعتكاف الحائض ترجل المعتكف ۱۹۲۴]

پرسیاری سییه م : ئافره تان ده پرسن : پالدا نه وه له کوشی ئافره تی

حه یزدار دروسته ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ :

﴿كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتَكَبَّرُ فِي جِجْرِي وَأَنَا حَائِضٌ، فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ﴾^۱

واته :- عائشه (خوای لی رازی بیّت) ده لی : پیغه مبهری خوا ﷺ سه ری

ده کرده سه ر کوشم و منیش له حه یزدا بووم، قورئانی ده خویند.

پرسیاری چواره م : ئافره تان ده پرسن : خه وتن له یه ك لیفه دا له گه ل

حه یزدار دا دروسته ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ :- ﴿يَتِمُّمَا أَنَا مُضْطَجِعَةٌ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ

فِي الْخِمْلَةِ إِذْ حِضْتُ، فَأَسْأَلْتُ فَأَخَذْتُ ثِيَابَ حِيضِي، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ (أَتَيْسَتْ). قُلْتُ: نَعَمْ، فَدَعَانِي فَاضْطَجَعْتُ مَعَهُ فِي الْخِمْلَةِ. قَالَتْ: وَكَأَنْتَ هِيَ وَرَسُولُ

اللَّهُ ﷺ يَغْتَسِلَانِ فِي الْإِنَاءِ الْوَاحِدِ مِنَ الْجَنَابَةِ﴾^۲ واته :- (ام سلمه) (خوای لی

رازی بیّت) ده لی : له کاتیكا من له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ پا کشا بووم

سه رچه فیکم به سهروه بوو که وتمه حه یزه وه، به دزی پویشتم جلی حه یزم

له بهر کرد، پیغه مبهر ﷺ فهرمووی : (که وتیته حه یزه وه) وتم : به لی : بانگی

^۱ - [بخاري قراءة الرجل في حجر امرأته وهي حائض/ ۲۹۳]

^۲ - [بخاري من سمي النفاس حیضاً ۲۹۴].

کردم له ژیر سه رچه فه که دا له گه لیا راکشام (ام سه له مه) ده لئ: خوی و پیغه مبهری خوا ﷺ له یه که ده فردا پیکه وه خویان ده شورده له له شگرانی.

پرسیاری پینجه م: ئافره تان ده پرسن: ئا ده ست گه مه و یاری کردن له گه ل ئافره ت له چه یزدا پیکه پیدراوه ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ: ﴿كَانَ إِخْدَانًا إِذَا كَانَتْ حَائِضًا، أَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ تَأْتِرَ فِي فَوْرِ حَيْضَتِهَا، ثُمَّ يَنْشُرُهَا، قَالَتْ: وَأَيْكُمْ يَمْلِكُ إِيَّاهُ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَمْلِكُ إِيَّاهُ﴾.^۱

واته:- دایه-عائشه-(خوای لی رازی بیت) ده لئ: ئه گه ر یه کیمان له هاوسه ره کانی پیغه مبهر ﷺ له چه یزا بویا، پیغه مبهر ﷺ فه رمانی پیده کرد که نیوان ناوک و ئه ژنوی به باش دا پوشیت، ئینجا گه مه ی له گه ل ده کرد، ده لئ: ئایا کامتان ده توانن خۆتان بگرن، وه کو پیغه مبهر ﷺ ده یتوانی خوی بگریت.

^۱ - بخاری / الحیض مباشرة الحائض ۲۹۶]

پرسیاری شه شه م : ئافره تان ده پرسن : ئافره تی چه یزدار له یه كه ده فرا
دروسته خواردن له گه ل هاوسه ره كه ی بخوات ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ :

﴿كُنْتُ أَشْرَبُ وَأَنَا حَائِضٌ، أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ ﷺ فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى مَوْضِعِ فِيٍّ،
فَيَشْرَبُ، وَاتَّعَرَّقَ الْعَرَقُ وَأَنَا حَائِضٌ، ثُمَّ أُنَاوِلُهُ النَّبِيَّ ﷺ فَيَضَعُ فَاهُ عَلَى
مَوْضِعِ فِيٍّ﴾^۱.

واته :- (عائشه) (خوای لی پازی بیّت) ده لی: من له چه یزا بووم ئاوم
ده خواده وه، پاشان ده مدایه دهستی پیغه مبهر ﷺ ده می ده خسته سه ر
شوین ده مه كه ی من و ده یخواره وه هه روه ها قه یم ده گرت له پله گوشت
و من له چه یزدا بووم، ئینجا ده مدایه دهستی پیغه مبهر ﷺ ئه ویش ده می
ده خسته شوین ده مه كه ی من [و ده یخوارد].

پرسیاری حهفته م : ئافره تان ده پرسن : کاتی خوینی نه خوشی بینین

چبکه یه ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ ؟

وه لام له پیغه مبهری خوا ﷺ :-

﴿لَئِنْ أَسْتَحَاضُ؟ فَقَالَ: إِنَّمَا ذَلِكَ عِزْقٌ، فَأَغْتَسِلِي ثُمَّ صَلِّي، فَكَأَنَّهُ تَغْتَسِلُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ قَالَ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ: لَمْ يَذْكُرْ ابْنُ شَهَابٍ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ أُمَّ حَبِيبَةَ بِنَتِّ جَحْشٍ أَنْ تَغْتَسِلَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ، وَلَكِنَّهُ شَيْءٌ فَعَلْتُهُ هِيَ﴾^١

واته :- عائشه (خوای لی پازی بیّت) ده لی: ام حبیبه کچی جحش پرسى له پیغه مبهری خوا ﷺ وتی: من خوینی نه خوشیم پیادیت؟ فهرمووی: ئه وه ده ماریکه، خۆت بشۆره، ئینجا نوێژ بکه ئه ویش بو هه موو نوێژیک خۆی ده شۆرد، لیث کوری سعد وتی: ابن شهاب ئه وه ی نه وت که پیغه مبهری خوا ﷺ فه رمانی کرد به ام حبیبه (خوای لی پازی بیّت) که بو هه موو نوێژیک خۆی بشوات، به لکو شتی که بووه خۆی کردوویه تی.

پرسیاری هه شته م: ئافره تان ده پرسن: چه یزدار نوێژ و پۆژوو

ده گێڕێته وه، ئه ی پیغه مبهری خوا ﷺ؟

وه لام له کرده وه ی پیغه مبهری خوا ﷺ:-

﴿عَنْ مُعَاذَةَ قَالَتْ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): قُلْتُ: مَا بَالُ الْحَائِضِ تَقْضِي الصَّوْمَ وَلَا تَقْضِي الصَّلَاةَ؟ فَقَالَتْ: أَحْزُورِيَّةٌ أَنْتِ؟ قُلْتُ: لَسْتُ بِحْزُورِيَّةٍ، وَلَكِنِّي أَسْأَلُ. قَالَتْ: كَانَ يُصَيِّبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمِرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ﴾^۱.

واته: (معاذة) ده لی: له (عائشه) م پرسى وتم: چیه وا چه یزدار پۆژوو ده گێڕێته وه به لام نوێژ ناگێڕێته وه؟ وتی: ئایا تۆ چه رووریت؟ وتم: من (چه رووری)^۲ نیم، به لکو پرسیار ده که م. وتی: که توشی ئه وه ده بووین فه رمانمان پیده کرا که رۆژوو بگێڕینه وه، به لام فه رمانمان پینه کرا که نوێژ بگێڕینه وه.

^۱ - مسلم

^۲ - حروری: کۆمه لیک بوون له خه واریجه کان ده یانوت ده بی نوێژیش بگێرنه وه. (بخاری/ الحیض/ لاتقضى الحائض الصلاة/ ۳۱۵).

پرسیاری تۆیه م : ئافره تان ده پرسن : یه کیکمان [جاری وا هه یه]

جله کانی خوینی چه یزی بهرده که ویت چی لی بکات؟

وه لامی پیغه مبهری خوا ﷺ:-

﴿إِذَا نَا يُصِيبُ ثَوْبَا مِنْ دَمِ الْحَيْضَةِ، كَيْفَ تَصْنَعُ بِهِ؟ قَالَ: (تَحْتُهُ، ثُمَّ تَقْرُضُهُ بِالْمَاءِ، ثُمَّ تَنْصَحُهُ، ثُمَّ تُصَلِّي فِيهِ)﴾^١.

واته: بی پروینه ئینجا ئاوی پیا بکه و دهستی لی بخه، ئینجا ئاوی پیا

بکه ره وه و دواپی نوژی پیوه بکه. [واته: بیشوره].

له کوټاييدا :

له خوشكاني ئازيزم ده پرسم، ئيمه پرسىارمان كرد و پيشهوا و نيردراوى
هه موو جيهان، پيغه مبهري خوا ﷺ وه لامى دايه وه.

ئايا گوپرايه لى پيغه مبهري كهت ده كهيت؟ يان سه ريپچى ده كهيت؟
گهر سه ريپچى بكهيت گوماني تيدانييه له ريگاي راست لاده دهيت و
ده كهويته بهر هه ره شهى خوداي گه و ره و زه ره رمه ند ده بيت.

گهر گوپرايه ليش بكهيت، به دلنيايه وه خوداي گه و ره له خوت رازى
ده كهيت و ده بيته يه كيك له وه كه سانهى له به هه شتا له پريزي چا كه كاران و
شه هيدان و پيغه مبهريان ده وه ستيت بو بينيني خواى گه و ره.

داواكارم خواى گه و ره ئه م هه وه لم لى وه رگريت و بوم بخاته سه ر
ته رازووى چا كه كانم.

خواى گه و ره له ئيمه و خوشكانيش ببوريت و له به هه شته كهى و بينيني
خوى بيه شان نه كات آمين

﴿ دايكى پيزدار ﴾

٢٠٢٢/٢/١٨

ناوه پۆك

پێژبەند	سەرە بابەت	ژمارەى لاپەر
۱	پیشه کی	۵
۲	سەرەتا	۶
۳	بەشی یەكەم: باوەر بوون	۸
۴	بەشی دووهم: نوێژ و دەستنوێژ	۱۳
۵	بەشی سێیه‌م: خوشۆردن و غوسل دەرکردن	۲۷
۶	بەشی چوارەم: نەخۆشیه‌کانی ئافرەت	۳۴
۷	له کۆتایی	۴۳
۸	ناوه پۆك	۴۵